

ændringen, før patienten blev overført fra Sikringsanstalten.

Tilsynet udtrykte tilfredshed med, at lignende sager ikke skulle kunne opstå i fremtiden.

g. Censurering af patientblad

Patientforeningen på Skt. Hans Hospital rettede henvendelse til tilsynet og spurgte, om hospitalsledelsen havde lov til at censurere patienternes blad, Skt. Hansormen. Bladet blev solgt for 3,50 kr.

Københavns Magistrats 2. afdeling oplyste på tilsynets forespørgsel, at Skt. Hansormen ikke i egentlig forstand var patienternes blad, men Skt. Hans Hospitals blad for patienterne, og at den ansvarshavende redaktør er en ansat ved hospitalet, der dækker samtlige omkostninger ved bladets fremstilling, distribution m.v.

Tilsynet fandt på den baggrund ikke anledning til at foretage videre i sagen.

h. Anbringelse på lukket afdeling efter mentalobservationens afslutning

Under tilsynets besøg på Psykiatrihospitalet i Dianalund i marts 1990 blev tilsynet opmærksom på en retslig patient på lukket afdeling E, der i over et halvt år efter afgivelse af retspsykiatriske erklæringer havde afventet dom.

Tilsynet anmodede Justitsministeriet om en redegørelse for, hvorfor den pågældende ikke – på trods af overlægens anbefaling – blev overført til åben afdeling. Tilsynet henviste herved navnlig til den betydning, denne anbringelse har haft for behandlingen af andre patienter på den lukkede afdeling.

Justitsministeriet henviste til, at det følger af Justitsministeriets cirkulære nr. 227 af 15. november 1977 § 4, at personer, der er indlagt til mentalobservation, skal anbringes på lukket afdeling, medmindre politiet meddeler samtykke til anden anbringelse. Den pågældende var herefter anbragt på lukket afdeling indtil mentalobservationens afslutning. Det er ikke udtrykkeligt i cirkulæret foreskrevet, hvor anbringelse skal ske i tiden efter mentalobservationens afslutning, men det var Justitsministeriets opfattelse, at cirkulæret også finder anvendelse

i dette tilfælde, medmindre andet følger af retens kendelse. I den konkrete sag udtalte retten sig i de fastsatte fængslingskendelser ikke udtrykkeligt om, hvorvidt den pågældende skulle være anbragt i åben eller lukket afdeling, og dette blev, formentlig fordi den pågældende i forvejen var anbragt på lukket afdeling, fortolket således, at retten ikke havde truffet bestemmelse om anbringelse på åben afdeling, men at anbringelse således fortsat skulle ske på lukket afdeling.

På baggrund af Justitsministeriets tilkendegivelse bemærkede tilsynet, at det forekom uholdbart at tolke de fortsatte fængslingskendelser, der – efter det af ministeriet oplyste – ikke udtrykkeligt tog stilling til, om den pågældende skulle være anbragt i åben eller lukket afdeling, som en bestemmelse af, at anbringelsen fortsat skulle ske på lukket afdeling. Tilsynet fandt, at anbringelser på lukkede afdelinger som i den foreliggende sag principielt bør være baseret på klare regler og beslutninger. Tilsynet fandt – som sagen var oplyst – umiddelbart, at politiet i tilfælde som det foreliggende, hvor retten ikke udtrykkeligt har taget stilling, og hvor overlægen anbefaler, at der sker overførsel til åben afdeling, skal tage konkret stilling til, om der skal ske overførsel af den pågældende til åben afdeling.

Tilsynet spurgte på den baggrund Justitsministeriet, om tilsynets tilkendegivelse gav anledning til yderligere kommentarer.

Tilsynet afventer Justitsministeriets svar.

i. Tvangsfjernelse af barn

Tilsynet modtog i foråret 1990 en henvendelse vedrørende tvangsfjernelse af en trettenårig dreng. Han blev i 1985 tvangsfjernet af Gentofte Kommune fra sin moder. Der var fastsat en begrænset samkvemsret for moderen med hensyn til besøg og telefonsamtaler. Begrundelsen for begrænsningen er, at drengen af moderen bringes i en loyalitetskonflikt, der gør det vanskeligt at bibringe ham den tillid til sine omgivelser, der efter det sociale udvalgs opfattelse er en forudsætning for at komme videre.

Tilsynet anmodede på baggrund af henvend-